

Skęstančiuosius gelbstintis vilkaviškietis apie savo gyvybę negalvoja

Eglė KVIESULAITIENĖ

Jau ketvirtus metus gelbetoju pajūryje dirbantis vilkaviškietis Žygimantas Kaminskas iš Baltijos bangų yra ištraukęs apie porą dešimčių žmonių. Tačiau praėjusių savaitę Šventojoje įvykusi nelaimė buvo išskirtinė, mat jaunuoliui už išgelbétą gyvybę dékojo ne tik ant mirties slenksčio atsidūrė poilsiautojai, bet ir darbe vos nežuvę kolegos.

Liekā širdyje

Nors nuo lemtinės rugpjūčio 7-osios praėjo daugiau nei savaitė, Žygimantas vis dar prisimena dramatiškai susiklosčiusių įvykius ir mintyse perkrato savo veiksmus. 21-ų vaikinas sako, kad po kiekvienos nelaimės, kai iš jūros tenka traukti bangų nešamus žmones, permästo, ar jis ir gelbėtojų komanda padarė viską, ką galėjo, ar buvo galima elgtis kitaip.

Kai gelbėjimo operacija baigiasi laiminai, Žygimantas mintyse sau pakartoja, kad šią dieną pragyveno ne veltui. O kai skęstančiojo išgelbėti nepavyksta, visa komanda jaučiasi labai blogai ir negali nuvyni minties, jog galbūt per daug užgaišo ar pasirinko netinkamą gelbėjimo taktiką. Tokios valandos būna labai slogios ir ilgam įsirežia į širdį.

Pranešė poilsiautojas

Tą trečadienį Šventosios paplūdimiuose ilsėjosi daug žmonių, mat oras buvo gražus, jūra – kiek banguota, tačiau joje maudytis draudžiamas nebuvuo. Poilsiautojai šokinėjo per bangas leistinose vietose, tad gelbėtojai iš vandens jų nevaikė, tik atidžiai stebėjo nuo bokštelių, kas vyksta vandenye.

Žygimantas trečadienio popietę ilėjosi. Jis buvo nuėjės į netoli esantį vandens motociklų nuomas punktą, kurio savininką Giedrių pažiusta daug metų, mat sis – taip pat vilkaviškietis. Būtent jis pir-

■ Karininku ketinantis tapti Žygimantas Kaminskas įsitikinės, jog gelbetoju reikalingos išskirtinės charakterio savybės. Luko BALANDŽIO („15min.lt“) nuotr.

mą kartą tada dar aštuoniolikmečiam vaikinui pasiūlė išbandyti gelbėtojo darbą, o laisvu metu patalkinti vandens motociklų nuomas punkte.

Tačiau rami popietė netrukus tapo tikru išbandymu jaunam gelbėtojui. Vilkaškietis pamatė paplūdimiu atleasantį pažistamą poilsiautoją, kuris rėkė, jog jūroje skėsta žmonės. Žygimantas be jokių gelbėtojų vado nurodymu pats akimirksniu priėmė sprendimą: stvérė vandens motociklą ir pasileido nelaimės vietas link. Vaikinas matė, kuria kryptimi lekia gelbėtojų džipas su jo kolegomis. Nuo nelaimės vietas jis skyrė keli šimtai metrų.

Brangios sekundės

Ne pirmus metus gelbėtoju dirbantis vaikinas puikiai žinojo, kad tokiose situacijose brangi kiekviena sekundė, todėl veikė nedelsdamas. Vos prieš porą metų „Aušros“ gimnaziją baigęs vilkaviškietis vėliau prisipažino, jog tokiomis akimirko-

mis apie pavoju, gresiantį paties gyvybei, negalvoja – skęstančiųjų gyvybės atrodo daug svarbesnės.

Motociklu skrosdamas bangas Žygimantas netrukus vandenye pamatė moterį ir mažametį berniuką. Akimirksniu įvertinės situaciją gelbėtojas suprato, kad ant bangų blaškomo motociklo abiejų žmonių užkelti nepavyks. Moteris jau buvo prigėrusi vandens, nereagavo į gelbėtojo veiksmus, nebesiorientavo aplinkoje.

Šiaip taip ant motociklo užsikėlęs berniuką gelbėtojas pasuko kranto link. Vilkaškietiui iki šiol ausyse skamba beviltiškas vaiko klyksmas, kai jis šaukė bangose likusių mamų.

Perdavęs berniuką krante dirbusiai komandai Žygimantas grįžo į nelaimės vietą. Moters vandenye nesimatė, tačiau čia pat bangose blaškėsi jo kolega Mantas su gelbėjimo ratu, kurio laikėsi šoko ištiktas skendės išgelbėto vaiko tėtis.

» Nukelta į 4 p.

» Atkelta iš 3 p.

Rizikavo gyvybe

Du Žygimanto kolegos gelbėtojų vado nurodymu pas skęstančiuosius nusigavo ne vandens motociklui, o plaukte. Kadangi žmonės skendo toli nuo kranto, kol pasiekė nelaimės vietą, gelbėtojų jėgos išseko. Nors skęstantieji nusitvėrė gelbėjimosi ratu, patys gelbėtojai atgal plaukti nebepajėgė.

Pačiu laiku su vandens motociklui pa- sirodės Žygimantas pirmiausia pamatė kolegą Mantą, kuris buvo išsekės, bet dar reagavo į komandas. Laikydamas draugą, vilkaviškietis motociklą vairavo viena ranka, bet juos tuo pat nubloškė banga. Nors gelbėtojas vilkėjo liemenę, kuri laikė jį ant vandens, per galvą besiritančios bangos galejo greitai prigirdyti. Vienu momentu pačiam Žygimantui šmestelėjo mintis, kad ir pats pradės skesti. Vis dėlto jam pavyko užlipti ant motociklo ir į krantą parvilksti kolegą bei skendusį poilsiautoją.

Tačiau pačiam Žygimantui atsipūsti nebuvuo kada, nes vandenye blaškėsi dar vienas jo kolega su gelbėjamu žmogumi. Jaujas vilkaviškietis netrukus ir juos partempé į krantą. Kai išgirdo, jog vandenye dar yra žmonių, Žygimantas vėl leidosi per bangas ir kartu su kolega Mantu į krantą ištempė be gyvybės ženklu plūduriavusią moterį – išgelbėto berniuko mamą. Gelbėtojai ir medikai ilgai kovojo dėl jos gyvybės, bet moters atgavinti nepavyko.

Apdovanojo padėka

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje besimokantis Žygimantas pripažino, kad rugpjūčio 7-oji buvo viena suniausių dienų jo gyvenime. Jaunam žmogui nelengva sutvardyti emocijas, kai tenka susidurti su tokiais dramatiškais įvykiais, kai tampa aišku, jog nuo paties veiksmų priklauso žmonių gyvybės. Vilkaškietis gelbėtojas sakė sunkiai tvardėsis, kai vėliau apsikabinęs guodė mamos netekusį dešimtmetį berniuką bei žuvusios moters seserį. Skendusi šeima pailsėti prie jūros buvo atvykusi iš Prienų rajono.

Pats Ž. Kaminskas įsitikinės, kad Šventosios gelbėtojams vadovavęs Arūnas Pocius priėmė neteisingą sprendimą, pasiuntęs gelbėtojus į jūrą be vandens motociklo. Akiavazdu, jog tik motociklu atskubėjusio Žygimanto dėka gelbėjimo darbai nesibaigė itin tragiškai. Dėl tokio sprendimo ant plauko buvo pakibusios ir pacių gelbėtojų gyvybės.

Po šios istorijos Šventosios gelbėtojų vadą A. Pocius buvo perkeltas į žemesnes pareigas, o Žygimantas apdovanotas Palangos pajūrio gelbėtojų vadovo Jono Pirožniko padėka.

Reikia ryžto ir drąsos

Būsimasis Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos trečiakursis Ž. Kaminskas pripažino, kad ne kiekvienas žmogus galėtų dirbtį gelbėjimo tarnyboje. Tam reikia būti fiziškai tvirtam, mokėti gerai plauk-

ti ir būti apdovanotam tvirtu charakteriu, drąsa ir ryžtu. Šias savybes sūnui suformavo šeima: tėtis Rimantas, dabar jau į atsarą išėjės ilgametis policijos pareigūnas, bei mama Jūratė, dirbanti pataisos namuose.

Žygimantą nuo mažumės žavėjo ryžtingi, drąsus, tévynę ir jos žmones pasiryžę ginti žmonės. Dėl to ir pats, dar būdamas pradinukas, stojo į jaunųjų šaulių gretas, o baigęs mokyklą pasirinko karininko profesiją.

Tiesa, dėl pavojingo gelbėtojo darbo nerimaujantys tévai sūnui nuolat primena, kad jis visuomet įvertintų riziką ir savo gyvybei. Tačiau jaunas kariūnas prisipažino tévų patarimų nelabai klausantis, nes puldas gelbėti kitų apie save jis paprasčiausiai negalvoja. O didžiausiu darbo įvertinimu vaikinas laiko ne padėkos raštus, o išgelbėtų žmonių dėkingumą, nes tai be galo nuoširdu ir tikra.

Po rugpjūčio 7-osios gelbėjimo operacijos Žygimantas taip pat sulaukė dėkingumo žodžių. Žuvusios moters sesuo, nuo kranto mačiusi jūroje įvykstančią dramą, padėkojo Žygimantui, jog šis, nepaisydamas pavojaus sau, išgelbėjo trijų jos šeimos narių gyvybes. Kolegos narsą ir pasiaukojimą įvertino ir du gelbėtojai, patys tądien atsidūrė ant pavojingos ribos ir pajutę nenuuspėjamą jūros galią.

Projektą „Iš piliečio pozicijos“ remia Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondas